

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravišтво „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravišтво: Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitive za enkrat 16 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Tretji slovenski katoliški shod.

Katoliški Slovenci! Ni mogoče še danes presoditi, kaj sta našemu narodu prvi in drugi katoliški shod. Gotovo je, da se je z njima začel velik preporod, da se je začel z njima naš preporod. Ljudstvo se je zavedlo svojih ciljev in svojih moči in začelo je vstajati polno upanja, polno delavnosti, polno resnovernega zmisla za velike naloge naše dobe. Krščanska misel je z novo močjo prevzela duhove in dala dušam novega poleta. Velika radost polni naša srca, če se oziramo nazaj na to dobo. Kako vsepovsod tako vneto versko, socialno in politično življenje!

Toda ni še najvišji dan! Mnogo dela čaka tudi še nas, mnogo žrtv in mnogo bojov! Še bo treba mnogo dela, da bo deležen naš narod polnosti verskega življenja; še globlje mu morajo seči v vse globine duševnosti krščanske misli ter mu biti živa počela vsega delovanja. Mnogo žrtv bo treba, da pomoremo veliki socialni bedi naše dobe. In treba bo tudi še mnogo boja.

Dnevi so silno resni. Čete liberalizma so se začele zopet zbirati. Pripravljajo se na obupen naskok. Dal jim je poguma začasen uspeh v nesrečni Francoski. Kakor so tam z nasiljem zatrli versko svobodo, tako nameravajo iste sovražne nakane tudi v naši Avstriji. Vedno bolj divja sovraštvo zoper Cerkev. Vrgli bi radi križ iz naših šol in znamenje verne zvestobe iz krščanskih družin. Tudi se majejo osnove držav. Med narodi ni več doumevanja, ampak odtujenje in zamrza. Pravica se umika sili; ljubezen

sebičju. V teh resnih dneh je treba krščanskemu ljudstvu jasnih ciljev in močne sloge. Kakor zvezd stalnice na nebu morajo biti začrtana načela v našem programu. Večna in edino rešilna krščanska načela pravičnosti in ljubezni morajo biti veljavna tudi za države in narode, in svobodo, ki je novodobnemu človeku tako draga, to svobodo morajo priznati države tudi Cerkvi. Zato pa je treba, da se narodi zganajo v obrambo najdražjega, v obrambo svobode, vere in Cerkve. Treba je, da slovesno prosvedujejo proti vsakemu nasilju na svobodo vesti. Treba je, da glasno terjajo svoje pravice in pravice svoje Cerkve. Treba je, da odločno izpovedo svoja načela o jerečih vpršanih naše dobe. Treba je, da resno premislijo vsa sredstva, ki jih terjajo novi časi z novimi potrebami. Treba je, da se v vzajemni spodbudi navdne za velike cilje, za lepe krščanske misli, za sveti boj, ki brez njega ni mogoče vresničiti teh misel. In zato, da izpovemo svojo vero v krščanske misli, da izpovemo svoja načela o osnovah držav, da prosvedujemo proti nakanam liberalizma, da dvignemo glas za svobodo Cerkve, za neomadežano čast krščanskega zakona, za versko vzgojo naše mladine, da zasnujemo skupne načrte, da se navdušimo za naš sveti boj, zato vas kličemo, katoliški Slovenci, na tabor katoliškega slovenskega ljudstva, na tretji slovenski katoliški shod.

Prvi slovenski katoliški shod je zbistril pojme in položil temelj organizaciji katoliških društev, ki se je tako lepo razvila v zadnjem desetletju. Drugi slovenski katoliški shod je izdelal in določil natančen in jasn program za vse naše javno in društveno življenje.

Na tretjem slovenskem katoliškem shodu hočemo

pregledati dosedanje svoje delovanje in določiti, kaj hočemo z združenimi močmi doseči v dobi bližnje bodočnosti v korist vsemu slovenskemu narodu. Shod se bo vršil zadnji teden avgusta meseca. Natančni program se določi v dogovoru z vsemi pokrajinskimi odbori.

Naša želja je, da bi bil III. slovenski katoliški shod tabor, v katerem bi se našli vsi Slovenci v bratski ljubezni in slogi! Naj bi bil ta shod početak nove dobe, ko bi padlo vse, kar nas loči, ko bi vsi Slovenci od Save in Drave, iz solčne Goriške in kršnega Primorja izpovedali eno vero, vero v rešilno moč krščanstva, vero v zveličalno cerkev, vero v vstajenje narodov v moči krščanskih načel!

Volilno gibanje.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. V nedeljo dne 22. t. m. je zborovalo polit. narodno gospodarsko društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., kjer so vsi bili edini: da naj bo č. g. dr. Anton Korošec naslednik poslanca V. kurije g. Žičkarja.

Rogaška Slatina. Dne 22. aprila je sklenil odbor „Kat. političnega društva v Slatini“ enoglasno sledečo resolucijo: Naslednik Žičkarjev za V. kurijo naj bo g. dr. Anton Korošec.

Naš kandidat je dr. Korošec! Čez mesec dni bo treba voliti poslanca pete kurije mesto umrlega Žičkarja. Na javnem shodu v Celju se je prijavilo za ta mandat več kandidatov. Za ogromno večino tega velikankega volilnega okraja je vprašanje o kandidatu že rešeno. Naš edini kandidat je

g. dr. Anton Korošec v Mariboru.

Volitev poslanca je zelo resna reč, ki se ne da rešiti z bobnečimi praznimi besedami, s kričanjem in ploskanjem, ampak tu je treba pametnega in resnega prevdarka. Jasno je, da vsak okoliš ne more

LISTEK.

Na Golgati.

(Poljska narodna legenda — Prevel Fr. Kr.)

Ko je visel Krist na križu, je stal blizu njega siv, slep goslar ter igral Božjemu Sinu pesmico za pesmico. Iz hvalečnosti ga je vzel ljubi Izveličar z njegovimi gosli v nebese, da ondi celo večnost spremlja s svojim igranjem petje angeljako. In do današnjega dne je slepi godec v rajni varni vseh goslarjev, ki pod njegovim varstvom kakor on vrše to plemenito nmetnost.

Kdo je bil oni slepec?

Ko je bil Krist še mladenič 16 let, je nekega večera korakal po samotni poti. Tiha cesta je ležala že daleč za njim in mesec je sipal svoj čarni sijaj po zemlji. V misli zatopljen naenkrat zasliši Izveličar pritaženo petje. Postoji in posluša. Petje je bilo tako ganljivo in otožno, da je vzbujalo sočutje. Bilo je toliko bolesti, toliko tožbe in obupa v otožnem glasu, ki je donel v večerni tihoti, da je bilo Izveličarjevo srce silno ganjeno. Sklenil je poiskati nesrečnega človeka, ki je na tako bolesten način tožil nebu svojo bol; saj je Jezus že od nekaj imel največje veselje pomagati in tolažiti.

Na robu bližjega gozda, pod lipo, je stal mož. Njegova obleka je bila razcapana, njegov obraz bled in upadel, njegova postava majhna in suha. Ko je začel bližajoče se korake, je prenehal s petjem. Jezus je pristopil k njemu in mu v mesečnini pogledal v obraz. Neizmerno sočutje je začutil do

ubožca, ko je pod nagubanim moževim čelom zapazil namestu oči dve jami, nad katerima so se zaprle trepalnice. Slepec zato ni videl Izveličarja, a čutil je bližino tuja ter je pazljivo poslušal.

„Kdo si, ljubi, ubogi mož?“ vpraša Izveličar. „Živim od miloščine... Ljudem pojem pesmi za kosček kruha, a nihče več noče poslušati mojega petja... S psi me odženo proč in norčujejo se iz moje slepote... A tudi petje mi je težko, če sem lačen.“

„Ne znaš igrati na nobenem godalu?“ vpraša Jezus sočutno.

„Ne, nikdar se nisem učil, a je škoda, ker bi bil morda tako poprej dobil poslušalcev ter kak denar v dar.“

„Menaš, da bi te potem poprej kdo poslušal?“ pristavi Jezus zamišljen.

Slepec pokima in tiho nadaljuje:

„Morda bi bila moja molitev, spremljana od godbe, tudi ljubemu Bogu dopadljivejša in bi tudi pri njemu poprej dobil usmiljenja.“

„O tem si ne delaj skrbi... Naš nebeški oče ne pozabi nobene svoje stvari, najmanj pa onih, ki zaupljivo zidajo na njegovo dobroto in vsemogočnost. Tudi tebe je že uslišal in ti v tvoji nesreči svoje božje pomoči ne bo odrekel. Ne dvomiš na tem?“

„Gospod, vernem, da Bog tudi slepcu lahko pomaga, ako je njegova volja, a jezen je na ljudi in težko ga je potolažiti. Že dolgo molim k Njemu in vsaki večer pojem njemu v čast, in vendar moja prošnja ni uslišana.“

„Govoriš pregrešno, nesrečnež! Bog je dobrotljiv oče, ki vse svoje otroke enako ljubi, in je pripravljen

za vsako pomoč. Sam na sebi boš to izkusil, a tvoja vera mora biti močna in neomahljiva.“

„Ne vem, kdo si, gospod, ker te ne vidim, a ko te slišim govoriti, se mi zdi, da si angelj z nebes, tako globoko segajo tvoje besede v mojo dušo... O da, vernem, kar mi govoriš.“

„Torej poslušaj! Odslej boš godel za Boga in ljudi; ti bodo radi poslušali tvojo godbo in ti ne boš več trpel pomanjkanja. Počakaj en trenotek.“

Jezus potegne iz žepa mal možiček, s katerim je navadno delal v Jožefovi delavnici, odreže kos lesa iz lipe ter začne rezljati, sedeč na deblu. Rezljal je tanke deščice ter nekaj malih vijakov, in to pritril skupaj, dokler ni iz tega nastala čudna, podolgasta škatljica. Potem stopi v goščo, v kateri je ob svetli mesečnini dolgo časa nekaj iskal. Slednjič se vrne s šopom čudnih niti. Niso bile podobne ne predivu ne bombažu. Počasi je ovijal nitke okoli malih vijakov, potem pa je nekaj drugih pritril na dolgo, tanko palico. Ko je bilo to dovršeno, je Jezus zadovoljno pogledal na končano delo.

Z milim nasmehom se obrne Jezus k slepcu, ki je cel čas molče stal v bližini.

„Priatelj, napravil sem ti godalo, na katerega te takoj naučim igrati.“

„Kako pa se imenuje godalo?“

„Nima imena, ker ga ljudje še ne poznajo, ti pa ga imenuj gosli.“

„Veliki Bog, kako se bodo ljudje čudili!“

Jezus vzame palčico v desnico, v levici drži godalo ter ga pritisne pod brado. Počasi in na lahko je potegnil z nitkami, pritrjenimi na palčico po strunah.

imeti svojega kandidata in poslanca. Kam pa pridemo, če se bo v vsaki vaši oglasil po en kandidat? Povsod nihče ni domačija in v tako razsežnem okraju nihče ne more biti vsem znan. Treba je torej izvoliti moža, ki vsaj primeroma najbolj pozna celi svoj volilni okraj. In tak je le g. dr. Korošec. Mi spoštujemo sicer ostala dva kandidata, ki sta se oglašila v Celju, g. Pukla in g. dr. Povaleja, toda tu se gre le za to, kdo izmed teh treh bi bil v sedanjih okoliščinah najbolj primeren za poslanca. Gospoda Pukl in Povalej nam ne bosta zamerila, če povenmo, da sta razven v nekaterih okrajih veliki večini volilcev popolnoma neznan in tudi ona ne moreta poznati razmer in potreb obsežnega volilnega okraja. G. dr. Korošec je pa znan kot urednik, organizator in govornik na ljudskih shodih od Radgone in Ljutomera do Gornjega grada in Brežic, pa tudi njemu so razmere teh krajev dobro znane. Da g. dr. Korošec res tudi ljudstvo želi za poslanca, spričujejo mnogotere izjave iz najrazličnejših krajev. Med tem, ko je on bil v tujini, je bila razpisana volitev za Žičkarjevega naslednika, in takoj so se slišali glasovi: Dr. Korošec bo naš poslanec!

On je pa tudi že izšolan v politiki. Poslanec ima jako težavno nalogo; politika ni igračka, ampak tu je treba širnega pogleda, mnogo znanja in previdnosti. Sedanji državni zbor bo trajal le še kratko časa, a tu se bodo sklepale še važne reči. Naš poslanec torej mora biti mož, ki je že podkovan v politiki, ne pa da bi se še le kot novinec učil. Kdor se ni doslej izrecno pečal s politikom, se težko znajde v tem zamotanem kolobarju in lahko vsak čas vstrelji kakega kozla, ki je potem na škodo njemu samemu in volilcem.

Če kdo zna orati in kopati pa dobro govoriti, še zavoljo tega ni zrel za poslanca. Tudi ni res, da bi le tisti mogli pomagati kmetu, ki sam nosi kmečko breme, kajti potem bi bolniku samo tisti mogli pomagati, ki ima sam takšno bolezen. Dr. Korošec pozna natančno tok naše državne in deželne politike, saj že kakih sedem let deluje na političnem polju. Velikega posestva seveda on nima, ker je ves svoj pičli zaslužek in tudi svoje zdravje žrtvoval za narodno agitacijo in organizacijo. G. Korošec tudi ni v javni službi, zato se lahko popolnoma posveti svojemu poslanstvu.

Dr. Korošec je doslej že govoril na neštevilnih shodih v raznih krajih od Mure do Save in pozna ves volilni okraj. Dr. Korošec je sin kmečkih staršev, pozna natančno kmečke in delavske potrebe, je izučeni sociolog in se zelo resno peča zlasti z agrarnim (kmečkim) vprašanjem. G. dr. Korošec je za svoje nesebično, res domoljubno delovanje moral od zagrizenih nasprotnikov že mnogo pretrpeti, pač več, kakor vsi drugi kandidati, a ostal je trden kakor skala. V narodnem oziru mu ne more nihče nič očitati, zastopal je kot urednik in organizator vselej odločno narodno stališče.

Pri vseh poštenih ljudeh priporoča dr. Korošec zlasti to, da ga zlobno napadajo umazani listi kakor „Marburger Zeitung“, ptujski „Štajero“, ljubljanski „Slovenski Narod“. Jabelko, v katero se zapikavajo tako hude ose, mora že biti dobro.

Presrečen, poln občudovanja zajecja slepec: „O Bog, kako to čudovito doni — —!“

Strme je poslušal nebeško godbo, ki se mu je zdela, da igrajo angeli. Donela je tako milo, srce pretresujoče, kakor tiha tožba, slovesno ko molitev. Slep mož pade na kolena, vroče solze se mu vlijo po licih, roke pa sklepa v gorečo molitev. Ko so zvoki utihli, se je Izveličarju iskreno zahvalil za izkazano dobroto. Sedaj je bil gotov, da bodo ljudje z veseljem poslušali njegovo igranje ter mu dajali obilno miloščino.

Jezus mu je podal godalo in ga učil igrati. Od sreče ves iz sebe je slepec sledil navodilom božjega mojstra in kmalu je tudi on izvajal goslim čudovite melodije. Sam ni mogel umeti, da se je tej umetnosti tako hitro priučil.

„S temi gosli pojdi tedaj v svet, prijatelj“, je dejal Jezus, „in igray ljudem v bolesti in veselju. S svojim igranjem boš ganil marsikatero srce, tebi pa bodo te gosli zvest prijatelj, ki bo dvigal tvojo dušo.“

„O gospod, kako naj ti dokazem svojo hvaležnost?“ vpraša slepec z glasom, tresočim se od ginjenja.

Izveličar ga gleda s pogledom neskončne ljubezni in reče potem milo:

„Ako želiš to storiti, zapomni si sledeče: „Če izveš nekoč, da Sin Marijin umirajoč visi na križu, vzemi svoje gosli in pridi, da mu kaj zagodeš na Golgati!“ — — —

Pričakujemo torej, da shod zaupnih mož proglasi dr. Korošec za narodnega kandidata in da pri volitvi vsi zavedni narodni volilci torej združijo svoje glasove na našega kandidata

dr. Antona Korošca.

Kateri okraji volijo? V V. skupini na Sp. Štajerskem volijo naslednji sodni okraji: Sv. Lenart v Slov. gor., Gornja Radgona, Ljutomer, Ormož, Ptuj, Rogatec, Konjice, Šmarje pri Jelšah, Kozje, Brežice, Sevnica, Laško, Celje, Vransko, Gornjigrad, Šoštanj, Slovenjgradec.

Kdo voli? V V. skupini ima pravico voliti vsak avstrijski možki državljani, ki je dopolnil 24. leto, brez ozira na to, ali plačuje kaj davka ali ne. Volilno pravico imajo tudi tisti, ki so volilci v kateri drugi skupini. Volilno pravico imajo torej vsi 24 let stari možki državljani, toda pripusti se k volitvi samo isti, ki je v volilnem imeniku. Zato pa preglejte volilne imenike in zahtevajte pri svojem občinskem predstojništvu, da se vaša imena vpišejo v imenik, če so izpuščena. Zahteva se lahko ustmeno in pismeno. Pismeno bi se glasila taka zahtevnica (reklamacija): „Ker sem 24 let star in bivam šest mesecev v občini N., zahtevam volilno pravico za državni zbor v peti skupini.“ Reklamacije so koleka proste!

Politični ogled.

Državni zbor se je v torek dne 24. t. m. zopet sešel. Predsednik zbornice je govoril gauljive besede za umrlim slov. poslancem vit. Berksom. Govori se, da se ustvari še nekaj novih mandatov, toda Sp daje Štajersko se ne imenuje, za to na stražo.

Slov. ljudska stranka na Kranjskem je priredila minolo nedeljo osem shodov. Vsi shodi so se vršili v najlepšem redu in velikem navdušenju. Ugovarjali so proti Slovincem krivični volilni prenosovi, ki da na Štajerskem Slovincem samo šest, na Koroškem samo enega poslanca. Izrekli so se tudi proti obstrukciji liberalnih poslancev v deželnem zboru, ker hočejo zahraniti, da da vlada ljudstvu zopet nekaj pravic. Ugovarjali so nadalje proti razdruženju sv. zbornice in proti razkristjanjenju šole.

Hrvaški sabor je razpuščen in bodo začetkom meseca maja nove volitve. Tokrat nastopi tudi pri volitvah seljačka (kmečka) stranka pod vodstvom urednika Stjepana Radića.

Na Ogrskem je že nova Košut-Weckerlova vlada pri delu. Odpušeni so vsi tisti uradniki, katere je sprejelo prejšnje ministrstvo. Sedaj bodo spravili v urade same svoje privržence. In ko bo to enkrat storjeno, nastopili bodo z veliko večjo predznostjo s svojimi starimi zahtevami: Popolno ločitev od Avstrije, samo vladarja oseba naj bi bila skupna. Novi pravosodni minister je bil v preiskavi radi razžaljenja veličanstva, ker je govoril nespodobno o kralju. Sedaj pa je sodnija sodbo proti njemu umaknila. Seveda, ker jo postal „pravosodni minister.“ Take so ogrske razmere!

Zakon o izseljevanju v Ameriko. Zakono davna zbornica Združenih držav severoameriških pripravlja zakon, ki bo znatno oteževal priseljevanje v Ameriko. V predlogi je določeno, da se ne bo dopuščal v Združene države noben možki, ako nima pri sebi 25 dolarjev, ženska 15 dolarjev a rodbine, ako nima njih oče pri sebi 50 dolarjev. Vsaki izseljenec izpod 16 let bo moral znati pisati in čitati. Ta zakon bo izdatno oviral izseljevanje v Ameriko izlasti iz jugoslovanskih dežel.

Razne novice.

Gg. dopisnikom. Ker je g. dr. Ant. Korošec dobil dopust, prosimo da se vsa pisma, uredništvu namenjena, naslavljaajo in pošiljaajo naravnost na uredništvo in le osebna pisma na njegov naslov.

Osebnosti. G. profesor dr. Janko Bezjak je dobil naslov c. kr. šolskega svetnika.

S šole. Trirazredna ljudska šola v Št. Lenartu pri Veliki Nedelji se razširi v trirazredno. Nastavljene so kot učiteljice sledeče gospodične: v Ljubnem Frančiška Hrovat iz Zabukovja, v Mali Nedelji stalno Olga Cvachte in Frančiška Jandl, v Makolah Olga Bradaska iz Sel. Prestavljen je učitelj Vil. Frisch iz Ptuja v Guswerk. — Nastavljeni so: za nadučitelja v Št. Jederti nad Laškim g. Jožef Hribar, učitelj iz Trbovelj, za učitelje oziroma učiteljice sledeči gospodje in gospodične: pri Sv. Križu tik Slatine Ivan Fras iz Št. Vida, pri Sv. Jederti nad Laškim Emilija

Kren v Ulimje, v Hrastniku celjski okrajni pomožni učitelj Ignac Kafou, v Rogatecu tamošnji začasni učitelj Franc Ferner in Fr. Pavalec. Prestavljena je: učiteljica gđ. Elizabeta Klemenčič iz Zibike v Št. Martin v Rožni dolini. Dovoljenje za omožitev sta dobila: gđ. Terezija Požar z učiteljem g. Ljudevitom Potočnik, oba v Dobovi.

Duhovske vesti. V Cirkoveh je postal župnik č. g. Raušl, župnik v Pernicah. Č. g. Janez Doberšek, župnik pri Sv. Emi, je dobil župnijo v Sevnici. Župnik v Novi Štifti je postal č. g. Ferme, kaplan v Braslovčah. Provizor pri Sv. Emi je č. g. J. Plepelec, kaplan v Slivnici. V Pernice pride za provizorja č. g. H. Hrašovec iz Šoštanja. Za provizorja v Pišecah je imenovan tam. kaplan č. g. Franc Planinc. Prestavljeni so sledeči č. gg. kaplani: Frid. Volčič iz Št. Vida pri Planini v Slivnici, Ant. Šparl iz Zavrča v Št. Vid, Vincenc Kraner iz Pribove v Zavrč, F. Sinko iz Pilštanja na Vransko, A. Korošak od Sv. Roperta nad Laškom v Pilštanj, J. Vogrinec iz Hoč v Braslovčah, F. Lehen iz Galicije v Hoče, F. Gartner iz Vranskega v Šoštanj.

Šolske počitnice nameravajo na avstrijskih ljudskih in meščanskih šolah določiti med 1. julijem in 1. septembrom.

Potovalna knjižnica „Krščansko socijalne zveze“ je šla prva v svet. Obsega 85 lepo vezanih knjig različne vsebine. Do jeseni bo gotovih kakih 10 knjižnic po 100 knjig. Sedaj je večina knjig pri knjigovezu. Prosimo pa še vedno knjig, posebno pa denarnih prispevkov. Naslov: Al. Krajnc, kaplan, Št. Peter pri Mariboru.

Nova knjiga. Častitim gospodom duhovnikom in bogoslovcem slovenskim se toplo priporoča ravnokar dogotovljena, jako poučna knjižica g. spiritala Rud. Janežič. Naslov knjižice je „Officium divinum ali kratek nauk o brevirju“. Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Maribor, in sicer: mehko vezana po 1 K, trdo v platno vezana pa po 1 60 K; po pošti 10 v več.

Stritarjeve razglednice. V proslavo sedemdesetletnice slovenskega pisatelja Josipa Stritarja je izdala Zvezina tiskarna v Celju umetno izdelane razglednice s Stritarjevo podobo.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Selnica 10 K, Sv. Miklavž nad Laškim 6 K, Sv. Kungota na Pohorju 15 K, Podgorje 18 K 30 v, Sv. Ivan pri Sp. Dravogradu 15 K, Dobna 30 K, Hajdin 8 K 40 v, Sv. Lenart pri Veliki Nedelji 100 K, Marenberg 54 K, Šmarje 29 K, Zibika 27 K, Dramlje 14 K.

Mariborski okraj.

m Poljudno predavanje za kmete in delavce v Mariboru. V nedeljo dne 29. t. m. bo predaval g. profesor dr. Poljanec o fosforju in njega uporabi. To je zadnje predavanje. V poletnem času ne bo predavanj. Iste se začnejo zopet v jesen!

m Maribor. Nagle smrti je umrl 45 letni hišni posestnik Janez Rakuš v Pobrežah. Bil je ud požarne brambe in ko je v soboto 21. t. m. zvečer gorelo v Radvanju, letel je Rakuš za vozom, ker se je nekoliko zakasnil. Imel je srčno napako in vsled napore ga je zadela srčna kap ter se je zgrudil mrtev na cesto. — V soboto 21. t. m. smo imeli v naši bližini dva ognja. Okoli 8. ure zvečer je začelo goreti v hlevu mizarkega mojstra Kekeca v Radvanju. Eno uro pozneje je bil hlev posestnika Terscha v Pobrežjah v plamenu. Oba ognja so pogasile požarne brambe, tako da ni posebnih velike škoda. — Neumno šalo je storil minoli teden zidar Josip Krajnc iz Leitersperga. Pri opoldanskem počitku je nasipal dinarju Martinu Selinšekcu smodnika v pipo. Ko je začel Selinšek kaditi, se je smodnik vnel in ga na obrazu precej zažgal; vrhutega je dobil vnetje v očesih in so ga morali prepeljati v bolnišnico. Krajnc se bo moral zaradi tega zagovarjati pred sodnijo.

m Pridobinski davek. C. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru razglša: V smislu določil § 58 zakona z dne 25. oktobra 1896. drž. zak. št. 220 in člena 38 št. 4 izvršitnega predpisa I. zadevajočega občno pridobinski davek se razglša, da so pridobinski vpisniki obsegajoči vse pripadnike posameznih davčnih družb v dobi od 24. aprila 1906 do 7. majnika 1906 med predpisanimi uradnimi urami od 8. do 12. dopoldne in od 2. do 5. popoldne v pisarnici davčnega referata (II. nadstropje Bahnhofgasse št. 3) c. kr. okrajnega glavarstva na vpogled davčnim zavezancem, kateri se kot taki, ako niso